

terræs. Det er i hvert fald helt sikkert, at i langt størstedelen af det oplæg, som ligger, spiller karaktererne en større rolle, og det er selvfølgelig en skam, både af den grund, jeg nævnte før: at der i virkeligheden er behov for bredere kvalifikationer end dem, der normalt bliver målt i karakterer, og fordi der er en social skævhed, som vi også har været inde på tidligere i debatten, i, at det er et system, som fortrinsvis tilgodeser folk, som kommer fra bedre sociale kår, og som ikke formår at hjælpe dem, som måske er socialt dårligere stillet. Det er den ene svaghed ved det forslag, som regeringen foreløbig har lagt frem.

Kl. 17.30

En anden svaghed er, at det gør optagelsessystemet mere uigennemskueligt, og det synes jeg er en skidt idé. Det, der tværtimod er behov for, er jo at opstille klarere kriterier, som gør, at de unge virkelig ved, hvad de har med at gøre. Som jeg også nævnte før, har jeg i hvert fald ikke mødt nogen unge, som har efterspurgt, om ikke vi kunne få nogle flere forskellige kvoter at håndtere.

Jeg tror, det er godt at holde fast i de to muligheder, vi har i dag, nemlig en ren optagelse på karaktergennemsnittet og så en anden optagelse på andre kvalifikationer, hvor kravene er klare, men at holde fast i, at vi har to kvoter i stedet for at udvide det til at have fire.

Man kan jo frygte, at det, der kommer til at ske ved den snævrere fokusering på karakterer, er, at der er i tusindvis af unge, som bliver afskåret fra den uddannelse, som de er motiverede for, og som de har evner for, men som de ikke lige kan måles og vejes på karaktergennemsnittet at de er kvalificerede til, fordi de måske tidligere i livet, da de tog deres studentereksamen eller hf-eksamen, ikke var så målrettede. Men det gør dem jo ikke nødvendigvis til dårligere studerende eller til dårligere medarbejdere i den sidste ende.

Min grundopfattelse og SF's grundopfattelse af det her er, at ikke alt kan læres ved et skolebord, og det skal også afspejle sig i optagelsessystemet.

Så vil jeg endelig også advare imod, at man stirrer sig blind på, at der er nogle få uddannelser, som har nogle problemer, og hvor optagelsessystemet måske er ved at sande til, og så laver hele optagelsessystemet om, i lyset af at det rent faktisk fungerer ganske udmærket på langt, langt størstedelen af det område, hvor den koordinerede tilmelding gælder.

Så jeg synes, der er nogle svagheder ved det oplæg, som regeringen har lagt frem, men jeg har også hørt meldingerne fra de ordførere, som har holdt taler nu her, at man er åben over for at prøve at se, hvordan man kan forbedre det her. Måske har man meldt for hårdt ud og har slået en skævert, og så er der god grobund – og den invitation vil jeg godt tage imod – for at få en dialog om, hvordan vi kan få lavet et fremtidsrettet optagelsessystem, som både er gennemskueligt for de unge, som har en social balance, som gør det muligt også for folk fra mindre stærke sociale kår at blive optaget, og som endelig også afspejler, hvad det er for nogle krav, der bliver stillet i fremtiden og ikke bare i fortiden.

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Det er dels en bemærkning til, at jeg kan forstå, at hr. Morten Homann kan være enig i, at det nuværende kvote 2-system ikke fungerer optimalt, og at pointjagt ikke i sig selv er et mål, dels et spørgsmål til hr. Morten Homann, nemlig:

Der er tusinder af unge, som ikke får deres uddannelse, sagde hr. Morten Homann.

Kan vi ikke være enige om, at der faktisk ikke bliver optaget færre unge i uddannelsessystemet, at regeringen ikke har foreslået, at der på nogen måde skal være færre uddannelsespladser og at færre dermed skal uddannes? I hr. Morten Homanns terminologi er det sådan, at de, der kommer ind, forhindrer nogle andre i at komme ind via den anden kvote.

Det kan godt være, at vi skulle diskutere antallet af uddannelsespladser, men det er ikke den diskussion, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var heller ikke det, der var min pointe. Jeg er helt enig i, at der ikke ligger noget i det her, som ændrer på antallet af uddannelsespladser.

Det, der er diskussionen, er en anden, og det er: Hvad er det for nogle kvalifikationer, de folk, som så bliver optaget på uddannelsespladserne, bliver vurderet på? Der er min holdning – og det gælder også, hvis man spørger dansk erhvervsliv og danske offentlige arbejdsgiveres om deres vurdering – at der er brug for at se på nogle brede kvalifikationer, sådan at vi får en bredt sammensat arbejdsstyrke, som ikke bare kan sidde med næsen i en skolebog, men som kan forholde sig til verden udenfor.